

شهرداری دروازه‌غار را ساماندهی کرد، معتادان به حکیمیه رفتند/کمپ معتادان در محله‌ای که ۷ دانشگاه دارد

امروز در مجمع نمایندگان تهران در مجلس بررسی می‌شود شهرداری تهران در شمال اتوبان بابایی و در جایی که هر نوع ساخت‌وسازی ممنوع شده در حال ساخت سوله است

به گزارش ایسکانیوز و به نقل از خبرآنلاین، جمع‌آوری معتادان از هسته مرکزی تهران به‌ویژه محله هرندی که در یک ماه اخیر با تبلیغات فراوان شهرداری تهران در حال انجام است، همان‌طور که جامعه‌شناسان پیش‌بینی کرده بودند به ایجاد مشکلات تازه در سایر محلات تهران منجر شده است.

چند ماه پیش همان زمانی که شهرداری تهران ساماندهی محله هرندی را آغاز و اعلام کرد که همه معتادان و کارتن‌خواب‌ها را از سطح شهر و از جمله از این محله جمع‌آوری می‌کند، بسیاری گفتند اگر این اقدام بدون برنامه‌ریزی و ارزیابی‌های دقیق اجتماعی انجام شود، می‌تواند آسیب‌ها و مشکلات هرندی را در تهران منتشر و دیگر محلات پایتخت را به مشکلات اجتماعی جدیدی دچار کند. در همان روزها بعد از ادعای مدیران شهری مبنی بر پاکسازی چهره شهر از معتادان و کارتن‌خواب‌ها، بسیاری پرسیدند که بعد از جمع‌آوری با معتادان چه می‌کنید؟ شهردار تهران و معاون اجتماعی او در پاسخ به این پرسش می‌گفتند همه این معتادان به مراکزی که برای ترک اعتیاد و توانمندسازی آنها تجهیز شده، منتقل می‌شوند. اگرچه آن روزها این پرسش که این مراکز دقیقا در کدام نقطه قرار دارند؟ پاسخ شفافی نداشت و می‌گفتند خارج از شهر، حالا اما این سوال پاسخ روشنی دارد و شهرداری تهران دقیقا همان راهی را رفته که جامعه‌شناسان و آسیب‌شناسان می‌گفتند، نباید برود: انتقال معتادان و کارتن‌خواب‌های تهران از یک محله و کلونی اصلی به مجموعه‌ای از محلات تهران.

شهرداری تهران محله‌هایی را برای ساخت سوله‌های اسکان معتادان در نظر گرفته که عمدتا در آخرین نقاط مرزی تهران قرار دارند؛ برای مثال در منطقه ۱۵ یا منطقه ۴ و البته دیگر مناطق تهران.

در محله حکیمیه در شرق تهران شهرداری تهران هنوز ساخت و تجهیز سوله‌ها را به پایان نبرده که موجی از اعتراض‌های اجتماعی به این اقدام به راه افتاده است. شهروندان این محله چنان نسبت به این اقدام و تصمیمات شهرداری معترضند که زهرا مشیر، همسر محمدباقر قالیباف و میثم امرودی، معاون اجتماعی شهرداری برای بازدید از مراحل ساخت سوله‌ها و سرکشی، حوالی نیمه‌شب که شهروندان در خانه‌هایشان هستند به این محله مراجعه می‌کنند تا با اعتراض و تجمع مردم در روز مواجه نشوند. محسن حمزه‌پور، دبیر شوراییاری محله حکیمیه در گفت‌وگو با شهروندان، از ساخت همزمان دو مرکز نگهداری معتادان یکی در شمال و یکی در جنوب این محله انتقاد می‌کند و می‌گوید: در سال‌های اخیر شهرداری تهران هر وقت برای ساماندهی یک مسأله یا آسیب تصمیمی گرفته، آن را به سمت محله حکیمیه منتقل کرده است. چندسال پیش مرکز خرید و فروش خودروها را به این منطقه منتقل کردند، بعد بازار گوسفندفروشان را به این‌جا آوردند. بعد از آن تصمیم گرفتند که در زمان ساماندهی خیابان مولوی پرنده‌فروشان و سگ‌فروشان را به این‌جا بیاورند. اینها تمام ماجرا نیست، چندسال پیش شهرداری تهران تعمیرگاهی برای خودروهای سنگینش نیاز داشت، آن را هم گفتند در حکیمیه بسازید و الان هم قرار است

تمام زنان کارتن‌خواب را در سوله‌ای در جنوب محله حکیمیه و تعدادی از مردان معتاد را هم در مرکزی در شمال محله اسکان دهند، به ما هم می‌گویند بروید مردم را آرام کنید، ما هم می‌گوییم خودتان بیایید مردم را آرام کنید. از او درباره وضع این روزهای محله حکیمیه پرسیدیم، محله‌ای که به گفته او در نقطه جوش است.

آقای حمزه‌پور، تماس‌هایی از مردم داشته‌ایم که نسبت به انتقال معتادان و کارتن‌خواب‌ها به این محله انتقاد می‌کردند و درخواست رسیدگی به این موضوع و پیگیری آن را داشتند. الان معتادانی را که از شوش و هرندی جمع کرده‌اند به محله شما منتقل کرده‌اند؟

هنوز منتقل نکرده‌اند اما چند ماهی است که برای ساخت سوله‌هایی در محله ما دست به کار شده‌اند. اوایل گفتند قرار است ۵ هزار نفر را در این‌جا اسکان بدهند. کل محله ما حدود ۱۰۰ هزار جمعیت دارد. ما رفتیم اعتراض کردیم که چطور می‌خواهید ۵ هزار نفر معتاد را به محله ما اضافه کنید. بعد گفتند نه معتادان را نمی‌آوریم و افراد بهبودیافته را می‌آوریم که این‌جا توانمندسازی شوند و تنها برای کارآفرینی به این‌جا می‌آیند. آخرین خبری هم که داریم این است که قرار است تمام زنان کارتن‌خواب و معتاد تهران را این‌جا اسکان بدهند.

اسکان ۵ هزار نفر بیش از یک سوله می‌خواهد...

بله بیشتر از یک سوله هم هست. در محله‌ها زمین بزرگی هست ۳۳ هزار متر که پیش از این در اختیار یک کارخانه تولید محصولات پلاستیکی بود. کار این کارخانه تعطیل شد و بعد این ۳۳ هزار متر را شهرداری تهران در اختیار گرفت. حرف مردم محله حکیمیه این است که مگر می‌خواهند معتاد تولید کنند که ۳۳ هزار متر مربع فضا می‌خواهند؟ برنامه این است که این‌جا با این وسعت محل گردآوری و اجتماع اکثریتی از زنان کارتن‌خواب باشد و مردم این موضوع را نمی‌پذیرند.

چرا نمی‌پذیرند، دقیقا چه نگرانی در این زمینه در جامعه محلی وجود دارد؟

محله حکیمیه یک محله فرهنگی است. این‌جا عمدتا بازنشستگی زندگی می‌کنند که یا از نیروهای مسلح هستند یا از سایر سازمان‌های دولتی و عمدتا از طریق تعاونی‌های مسکن در این‌جا خانه‌دار و ساکن شده‌اند. ما در حکیمیه از نظر آسیب‌های اجتماعی شرایط مطلوبی داریم و اعتیاد مسأله جدی در محله ما نیست. چطور می‌توانند کل مسأله اعتیاد تهران را جمع کنند و به محله ما بیاورند. بعد هم تنها همین زمین ۳۳ هزار متری نیست، الان یک مرکز دیگر برای نگهداری معتادان هم در محله‌ها در حال تجهیز است.

یعنی علاوه بر این، مرکز دیگری هم در حال ساخت است؟

بله. این مرکز مختص زنان کارتن‌خواب است و در جنوب محله ساخته می‌شود و از آن طرف آن سوی اتوبان شهید بابایی هم در حال ساخت مرکز دیگری به نام بهاران هستند که قرار است در آن‌جا معتادان مرد اسکان داده شوند. بعد مسأله این است که واقعیت را نمی‌گویند. اول به ما گفتند این‌جاها کمپ است، بعد که اعتراض کردیم گفتند مددسراست و بعد که اعتراض کردیم گفتند مرکز کارآفرینی است اما در کجا مرکز کارآفرینی را در ۳۳ هزار متر مربع می‌سازند؟ شمال اتوبان بابایی را رهبری فرمودند اجازه ساخت‌وساز ندارند اما همین الان شهرداری پشت سالن بحران در حال ساخت‌وساز است. ما پیگیری کردیم با بیل مکانیکی کوه را تراشیدند و دارند آن‌جا سوله و همین مرکز بهاران را می‌سازند.

البته این مسأله‌ای است که نه فقط درباره محله شما بلکه درباره همه محله‌ها صادق است یعنی این کمپ‌ها را در هر جایی که برپا کنند با

همین مقاومت‌ها مواجه می‌شوند، به‌هرحال اعتیاد هم نیاز به اقدام دارد و کمپ‌ها باید در نقطه‌ای از تهران متمرکز باشند...

چرا این کمپ‌ها را در همان منطقه ۱۲ ساختند؟ چرا معتادان را در همان محله‌هایی که در آن‌جا سابق بر این زندگی می‌کردند، سامان نمی‌دهند؟ ما در این محله ۷ دانشگاه و ۴ حوزه علمیه داریم، اما سرریز تمام مشکلات تهران به سمت حکیمیه است. آقای قالیباف به جای این‌که به مشکلات مردم در این منطقه رسیدگی کند و باری از دوش محله بردارد فقط برای ما مشکلات و مسأله ایجاد می‌کند. چندسال پیش تمام گوسفندفروشان را به منطقه ما منتقل کردند. قبل از آن تصمیم گرفتند حکیمیه را بکنند مرکز خرید و فروش خودرو، این‌طور بود که تمام دلالتان خودرو از همه نقاط تهران ریختند در حکیمیه و چنان ترافیک و گرفتاری در محله ما به وجود آمد که یک‌بار فرزند یکی از هم‌محلّی‌ها که نیاز به خدمات پزشکی داشت در همین ترافیک جاننش را از دست داد. با چه بدبختی آن مرکز را در این‌جا تعطیل کردیم اما هنوز هم دلالتان خودرو از محله ما کنده نشده‌اند. بعد از این ماجرا شهرداری تصمیم گرفت تعمیرگاه وسایل نقلیه سنگینش را به حکیمیه منتقل کند که مردم رفتند و دیوارهایی که برای آن‌جا ساخته بودند را ریختند. به ما گفته بودند که در محله ما مرکزی با عنوان شهربانو می‌سازند، بعد منصرف شدند و گفتند برایتان پارک آبی می‌سازیم، الان هم مطلع شدیم که به جای پارک آبی می‌خواهند همان تعمیرگاه وسایل سنگین را بسازند. چرا این همه مشکلات را به حکیمیه منتقل می‌کنند؟ ما چه گناهی کرده‌ایم که از نظر موقعیت جغرافیایی در نوار مرزی شمال شرق تهران قرار گرفته‌ایم؟ مگر ما حق زندگی نداریم؟ الان در محله ما یک دبیرستان پسرانه وجود ندارد. آیا کسی آمده به مشکل ما رسیدگی کند؟ من واقعا سوالم از شهردار تهران این است که چرا مشکل یک نقطه از تهران را با ایجاد مشکل در نقطه‌ای دیگر باید حل کنند؟

این نقد و نظرها و اعتراض‌های مردمی را به شهرداری تهران منتقل کرده‌اید؟

به شهرداری تهران، به شهرداری منطقه، به معاونت اجتماعی و همین‌طور به شورای شهر منتقل کرده‌ایم اما هیچ فایده‌ای نداشته. فقط همین روزهای اخیر از کمیسیون نظارت شورا برای بازدید آمدند و دستور پیگیری برای توقف کار دادند اما آن هم فایده نداشت.

در ارتباط با ساخت این مراکز مطالعات مربوط به ارزیابی تاثیرات اجتماعی در محله شما انجام شده، یعنی از نظر اجتماعی پیامدهای این موضوع بررسی شده است؟

نه، هیچ بررسی انجام ندادند.

اعضای کمیسیون نظارت شورا می‌گویند از شهرداری خواسته‌اند تا با توجه به مشکلاتی که ساخت این سوله‌ها در محله ایجاد کرده فعلا روند کار را متوقف کنند تا این موضوع و پیامدهای آن بررسی شود. آیا متوقف شده؟

نه تنها متوقف نشده که سرعت کار بیشتر شده. دقیقا از همان زمانی که این بازدید از طرف شورا انجام شد و مردم اعتراض کردند و آن نامه را برای توقف کار زدند، شهرداری ساخت سوله‌ها را با سرعت بیشتری دنبال می‌کند. بعد از آن روز آمدند در محوطه پروژکتور نصب کرده‌اند و شبانه‌روزی کار می‌کنند که تا قبل از این که شورا یا دیگران وارد شوند کار را تمام کرده باشند. ما فکر می‌کردیم نامه و پیگیری اعضای شورا موثر است و البته از آنها تشکر می‌کنیم اما شهرداری هیچ توجهی به این موضوع نداشته است و مردم محله هم این‌بار سراغ نمایندگان مجلس رفته‌اند.

در ارتباط با همین موضوع انتقال معتادان به مجلس می‌روید؟

بله، قرار است امروز (سه‌شنبه) این مسأله در مجمع نمایندگان تهران در مجلس مطرح شود. مردم الان امیدوارند که بتوانند جلوی انتقال معتادان به این محله را بگیرند. ما واقعا از آقای دکتر قالیباف گلایه داریم. انتظار ما این بود که مدیران شهری به مسائل محله توجه کنند و این‌طور یک محله‌ای را که محله فرهنگی است با چنین مخاطره و مشکل بزرگی مواجه نکنند. می‌گوییم همان‌طور که در کل محلات مشکل مربوط با ساکنان همان محله است، مانند محله هرنندی که مردم اجازه اسکان معتادان را ندادند، مردم حکیمیه هم این اجازه را نمی‌دهند. بحث فعالیت این مرکز در محله ما صدها مسأله ایجاد خواهد کرد. این‌جا قرار است محل اسکان تمام زنان کارتن‌خواب باشد. در آینده هر کسی در هر جای کشور دخترش را گم کند، می‌گویند برو حکیمیه پیدا کن. اطلاعاتی که ما داریم می‌خواستند ببرند در جاده دماوند اما فرماندار دماوند اجازه این کار را نداده است. چطور انتظار دارند که مردم محله‌ها اجازه بدهند...

شهرداری تهران دقیقا چه پاسخی به شما داده است؟

به ما گفتند بروید مردم را ساکت کنید. معاون شهردار تهران به من گفت این طرح بسیار بزرگی است و برای جامعه فایده دارد. اگر فایده دارد یعنی ما جزو این جامعه نیستیم؟ ما به آنها گفته‌ایم خودتان بباید مردم را ساکت کنید. مردم حکیمیه از شدت مشکلات و مسائلی که در سال‌های اخیر با آن مواجه بودند، در حال انفجارند. همین چندسال پیش دو برادر جانباز و معلول مجوز گرفتند که در محله ما مجموعه ورزشی نام‌آوران بسازند، به نام مجموعه ورزشی ساخت‌وساز کردند و الان همان مجموعه ورزشی را به یک فروشگاه بزرگ زنجیره‌ای اجاره داده‌اند! من نمی‌دانم به چه زبانی باید بگویم که طاقت مردم طاق شده، البته مدیران شهرداری خودشان می‌دانند و برای همین هم شبانه برای بازدید می‌آیند. همین هفته با خانم مشیر، همسر آقای قالیباف ساعت ۱۱ شب آمدند چون در طول روز مردم تجمع می‌کنند. وقتی وضع چنین است چطور از شورایاری می‌خواهند که مردم را آرام کنند؟ معاون شهردار تهران می‌گوید این طرح انقلابی است و شما باید ممنون باشید که ما آن را اجرا می‌کنیم و برای شهر آینده خوبی دارد. من نمی‌دانم چطور می‌توان با وجود اجرای این طرح آینده خوبی را برای محله ما پیش‌بینی کرد. من را بردند میدان هرنندی و گفتند ببینید این‌جا ساماندهی شده، گفتم بله شما معتادان را از این محله جمع کردید، پارک‌هایش را تمیز کردید اما با محله ما چه کردید؟ جمع‌آوری معتادان از هسته مرکزی تهران به‌ویژه محله هرنندی که در یک ماه اخیر با تبلیغات فراوان شهرداری تهران در حال انجام است، همان‌طور که جامعه‌شناسان پیش‌بینی کرده بودند به ایجاد مشکلات تازه در سایر محلات تهران منجر شده است.

چند ماه پیش همان زمانی که شهرداری تهران ساماندهی محله هرنندی را آغاز و اعلام کرد که همه معتادان و کارتن‌خواب‌ها را از سطح شهر و از جمله از این محله جمع‌آوری می‌کند، بسیاری گفتند اگر این اقدام بدون برنامه‌ریزی و ارزیابی‌های دقیق اجتماعی انجام شود، می‌تواند آسیب‌ها و مشکلات هرنندی را در تهران منتشر و دیگر محلات پایتخت را به مشکلات اجتماعی جدیدی دچار کند. در همان روزها بعد از ادعای مدیران شهری مبنی بر پاکسازی چهره شهر از معتادان و کارتن‌خواب‌ها، بسیاری پرسیدند که بعد از جمع‌آوری با معتادان چه می‌کنید؟ شهردار تهران و معاون اجتماعی او در پاسخ به این پرسش می‌گفتند همه این معتادان به مراکزی که برای ترک اعتیاد و توانمندسازی آنها تجهیز شده، منتقل می‌شوند. اگرچه آن روزها این پرسش که این مراکز دقیقا در کدام نقطه قرار دارند؟ پاسخ شفافی نداشت و می‌گفتند خارج از شهر، حالا اما این سوال پاسخ روشنی دارد و شهرداری تهران دقیقا همان راهی را رفته که جامعه‌شناسان و آسیب‌شناسان می‌گفتند، نباید برود: انتقال معتادان و کارتن‌خواب‌های تهران از یک محله و کلونی اصلی به مجموعه‌ای از محلات تهران.

شهرداری تهران محله‌هایی را برای ساخت سوله‌های اسکان معتادان در نظر گرفته که عمدتا در آخرین نقاط مرزی تهران قرار دارند؛ برای مثال در منطقه ۱۵ یا منطقه ۴ و البته دیگر مناطق تهران.

در محله حکیمیه در شرق تهران شهرداری تهران هنوز ساخت و تجهیز سوله‌ها را به پایان نبرده که موجی از اعتراض‌های اجتماعی به این اقدام به راه افتاده است. شهروندان این محله چنان نسبت به این اقدام و تصمیمات شهرداری معترضند که زهرا مشیر، همسر محمدباقر قالیباف و میثم امرودی، معاون اجتماعی شهرداری برای بازدید از مراحل ساخت سوله‌ها و سرکشی، حوالی نیمه‌شب که شهروندان در خانه‌هایشان هستند به این محله مراجعه می‌کنند تا با اعتراض و تجمع مردم در روز مواجه نشوند. محسن حمزه‌پور، دبیر شورایی محله حکیمیه در گفت‌وگو با شهروند، از ساخت همزمان دو مرکز نگهداری معتادان یکی در شمال و یکی در جنوب این محله انتقاد می‌کند و می‌گوید: در سال‌های اخیر شهرداری تهران هر وقت برای ساماندهی یک مسأله یا آسیب تصمیمی گرفته، آن را به سمت محله حکیمیه منتقل کرده است. چندسال پیش مرکز خرید و فروش خودروها را به این منطقه منتقل کردند، بعد بازار گوسفندفروشان را به این‌جا آوردند. بعد از آن تصمیم گرفتند که در زمان ساماندهی خیابان مولوی پرندفروشان و سگ‌فروشان را به این‌جا بیاورند. اینها تمام ماجرا نیست، چندسال پیش شهرداری تهران تعمیرگاهی برای خودروهای سنگینش نیاز داشت، آن را هم گفتند در حکیمیه بسازید و الان هم قرار است تمام زنان کارتن‌خواب را در سوله‌ای در جنوب محله حکیمیه و تعدادی از مردان معتاد را هم در مرکزی در شمال محله اسکان دهند، به ما هم می‌گویند بروید مردم را آرام کنید، ما هم می‌گوییم خودتان بیایید مردم را آرام کنید. از او درباره وضع این روزهای محله حکیمیه پرسیدیم، محله‌ای که به گفته او در نقطه جوش است.

آقای حمزه‌پور، تماس‌هایی از مردم داشته‌ایم که نسبت به انتقال معتادان و کارتن‌خواب‌ها به این محله انتقاد می‌کردند و درخواست رسیدگی به این موضوع و پیگیری آن را داشتند. الان معتادانی را که از شوش و هرندي جمع کرده‌اند به محله شما منتقل کرده‌اند؟

هنوز منتقل نکرده‌اند اما چند ماهی است که برای ساخت سوله‌هایی در محله ما دست به کار شده‌اند. اوایل گفتند قرار است ۵ هزار نفر را در این‌جا اسکان بدهند. کل محله ما حدود ۱۰۰ هزار جمعیت دارد. ما رفتیم اعتراض کردیم که چطور می‌خواهید ۵ هزار نفر معتاد را به محله ما اضافه کنید. بعد گفتند نه معتادان را نمی‌آوریم و افراد بهبودیافته را می‌آوریم که این‌جا توانمندسازی شوند و تنها برای کارآفرینی به این‌جا می‌آیند. آخرین خبری هم که داریم این است که قرار است تمام زنان کارتن‌خواب و معتاد تهران را این‌جا اسکان بدهند.

اسکان ۵ هزار نفر بیش از یک سوله می‌خواهد...

بله بیشتر از یک سوله هم هست. در محله‌ها زمین بزرگی هست ۳۳ هزار متر که پیش از این در اختیار یک کارخانه تولید محصولات پلاستیکی بود. کار این کارخانه تعطیل شد و بعد این ۳۳ هزار متر را شهرداری تهران در اختیار گرفت. حرف مردم محله حکیمیه این است که مگر می‌خواهند معتاد تولید کنند که ۳۳ هزار متر مربع فضا می‌خواهند؟ برنامه این است که این‌جا با این وسعت محل گردآوری و اجتماع اکثریتی از زنان کارتن‌خواب باشد و مردم این موضوع را نمی‌پذیرند.

چرا نمی‌پذیرند، دقیقا چه نگرانی در این زمینه در جامعه محلی وجود دارد؟

محله حکیمیه یک محله فرهنگی است. این‌جا عمدتا بازنشستگانی زندگی می‌کنند که یا از نیروهای مسلح هستند یا از سایر سازمان‌های دولتی و عمدتا از طریق تعاونی‌های مسکن در این‌جا خانه‌دار و ساکن شده‌اند. ما در حکیمیه از نظر آسیب‌های اجتماعی شرایط مطلوبی داریم و اعتیاد مسأله جدی در محله ما نیست. چطور می‌توانند کل مسأله اعتیاد تهران را جمع کنند و به محله ما بیاورند. بعد هم تنها همین زمین ۳۳ هزار متری نیست، الان یک مرکز دیگر برای نگهداری معتادان هم در محله‌ها در حال تجهیز است.

یعنی علاوه بر این، مرکز دیگری هم در حال ساخت است؟

بله. این مرکز مختص زنان کارتن‌خواب است و در جنوب محله ساخته می‌شود و از آن طرف آن سوی اتوبان شهید بابایی هم در حال ساخت مرکز دیگری به نام بهاران هستند که قرار است در آنجا معتادان مرد اسکان داده شوند. بعد مسأله این است که واقعیت را نمی‌گویند. اول به ما گفتند این جاها کمپ است، بعد که اعتراض کردیم گفتند مددسراست و بعد که اعتراض کردیم گفتند مرکز کارآفرینی است اما در کجا مرکز کارآفرینی را در ۳۳ هزار متر مربع می‌سازند؟ شمال اتوبان بابایی را رهبری فرمودند اجازه ساخت‌وساز ندارند اما همین الان شهرداری پشت سالن بحران در حال ساخت‌وساز است. ما پیگیری کردیم با بیل مکانیکی کوه را تراشیدند و دارند آنجا سوله و همین مرکز بهاران را می‌سازند.

البته این مسأله‌ای است که نه فقط درباره محله شما بلکه درباره همه محله‌ها صادق است یعنی این کمپ‌ها را در هر جایی که برپا کنند با همین مقاومت‌ها مواجه می‌شوند، به‌رحال اعتیاد هم نیاز به اقدام دارد و کمپ‌ها باید در نقطه‌ای از تهران متمرکز باشند...

چرا این کمپ‌ها را در همان منطقه ۱۲ نساختند؟ چرا معتادان را در همان محله‌هایی که در آنجا سابق بر این زندگی می‌کردند، سامان نمی‌دهند؟ ما در این محله ۷ دانشگاه و ۴ حوزه علمیه داریم، اما سرریز تمام مشکلات تهران به سمت حکیمیه است. آقای قالیباف به جای این که به مشکلات مردم در این منطقه رسیدگی کند و باری از دوش محله بردارد فقط برای ما مشکلات و مسأله ایجاد می‌کند. چندسال پیش تمام گوسفندفروشان را به منطقه ما منتقل کردند. قبل از آن تصمیم گرفتند حکیمیه را بکنند مرکز خرید و فروش خودرو، این‌طور بود که تمام دلالان خودرو از همه نقاط تهران ریختند در حکیمیه و چنان ترافیک و گرفتاری در محله ما به وجود آمد که یک‌بار فرزند یکی از هم‌محلی‌ها که نیاز به خدمات پزشکی داشت در همین ترافیک جاننش را از دست داد. با چه بدبختی آن مرکز را در این‌جا تعطیل کردیم اما هنوز هم دلالان خودرو از محله ما کنده نشده‌اند. بعد از این ماجرا شهرداری تصمیم گرفت تعمیرگاه وسایل نقلیه سنگینش را به حکیمیه منتقل کند که مردم رفتند و دیوارهایی که برای آنجا ساخته بودند را ریختند. به ما گفته بودند که در محله ما مرکزی با عنوان شهربانو می‌سازند، بعد منصرف شدند و گفتند برایتان پارک آبی می‌سازیم، الان هم مطلع شدیم که به جای پارک آبی می‌خواهند همان تعمیرگاه وسایل سنگین را بسازند. چرا این همه مشکلات را به حکیمیه منتقل می‌کنند؟ ما چه گناهی کرده‌ایم که از نظر موقعیت جغرافیایی در نوار مرزی شمال شرق تهران قرار گرفته‌ایم؟ مگر ما حق زندگی نداریم؟ الان در محله ما یک دبیرستان پسرانه وجود ندارد. آیا کسی آمده به مشکل ما رسیدگی کند؟ من واقعا سوالم از شهردار تهران این است که چرا مشکل یک نقطه از تهران را با ایجاد مشکل در نقطه‌ای دیگر باید حل کنند؟

این نقد و نظرها و اعتراض‌های مردمی را به شهرداری تهران منتقل کرده‌اید؟

به شهرداری تهران، به شهرداری منطقه، به معاونت اجتماعی و همین‌طور به شورای شهر منتقل کرده‌ایم اما هیچ فایده‌ای نداشته. فقط همین روزهای اخیر از کمیسیون نظارت شورا برای بازدید آمدند و دستور پیگیری برای توقف کار دادند اما آن هم فایده نداشت.

در ارتباط با ساخت این مراکز مطالعات مربوط به ارزیابی تاثیرات اجتماعی در محله شما انجام شده، یعنی از نظر اجتماعی پیامدهای این موضوع بررسی شده است؟

نه، هیچ بررسی انجام ندادند.

اعضای کمیسیون نظارت شورا می‌گویند از شهرداری خواسته‌اند تا با توجه به مشکلاتی که ساخت این سوله‌ها در محله ایجاد کرده فعلاً روند کار را متوقف کنند تا این موضوع و پیامدهای آن بررسی شود. آیا متوقف شده؟

نه تنها متوقف نشده که سرعت کار بیشتر شده. دقیقاً از همان زمانی که این بازدید از طرف شورا انجام شد و مردم اعتراض کردند و آن نامه را برای توقف کار زدند، شهرداری ساخت سوله‌ها را با سرعت بیشتری دنبال می‌کند. بعد از آن روز آمدند در محوطه پروژکتور نصب کرده‌اند و شبانه‌روزی کار می‌کنند که تا قبل از این که شورا یا دیگران وارد شوند کار را تمام کرده باشند. ما فکر می‌کردیم نامه و پیگیری اعضای شورا موثر است و البته از آنها تشکر می‌کنیم اما شهرداری هیچ توجهی به این موضوع نداشته است و مردم محله هم این بار سراغ نمایندگان مجلس رفته‌اند.

در ارتباط با همین موضوع انتقال معتادان به مجلس می‌روید؟

بله، قرار است امروز (سه‌شنبه) این مسأله در مجمع نمایندگان تهران در مجلس مطرح شود. مردم الان امیدوارند که بتوانند جلوی انتقال معتادان به این محله را بگیرند. ما واقعا از آقای دکتر قالیباف گلایه داریم. انتظار ما این بود که مدیران شهری به مسائل محله توجه کنند و این‌طور یک محله‌ای را که محله فرهنگی است با چنین مخاطره و مشکل بزرگی مواجه نکنند. می‌گوییم همان‌طور که در کل محلات مشکل مربوط با ساکنان همان محله است، مانند محله هرنندی که مردم اجازه اسکان معتادان را ندادند، مردم حکیمیه هم این اجازه را نمی‌دهند. بحث فعالیت این مرکز در محله ما صدها مسأله ایجاد خواهد کرد. این‌جا قرار است محل اسکان تمام زنان کارتن‌خواب باشد. در آینده هر کسی در هر جای کشور دخترش را گم کند، می‌گویند برو حکیمیه پیدا کن. اطلاعاتی که ما داریم می‌خواستند ببرند در جاده دماوند اما فرماندار دماوند اجازه این کار را نداده است. چطور انتظار دارند که مردم محله‌ها اجازه بدهند...

شهرداری تهران دقیقاً چه پاسخی به شما داده است؟

به ما گفتند بروید مردم را ساکت کنید. معاون شهردار تهران به من گفت این طرح بسیار بزرگی است و برای جامعه فایده دارد. اگر فایده دارد یعنی ما جزو این جامعه نیستیم؟ ما به آنها گفته‌ایم خودتان ببینید مردم را ساکت کنید. مردم حکیمیه از شدت مشکلات و مسائلی که در سال‌های اخیر با آن مواجه بودند، درحال انفجارند. همین چندسال پیش دو برادر جانباز و معلول مجوز گرفتند که در محله ما مجموعه ورزشی نام‌آوران بسازند، به نام مجموعه ورزشی ساخت‌وساز کردند و الان همان مجموعه ورزشی را به یک فروشگاه بزرگ زنجیره‌ای اجاره داده‌اند! من نمی‌دانم به چه زبانی باید بگویم که طاقت مردم طاق شده، البته مدیران شهرداری خودشان می‌دانند و برای همین هم شبانه برای بازدید می‌آیند. همین هفته با خانم مشیر، همسر آقای قالیباف ساعت ۱۱ شب آمدند چون در طول روز مردم تجمع می‌کنند. وقتی وضع چنین است چطور از شوراییاری می‌خواهند که مردم را آرام کنند؟ معاون شهردار تهران می‌گوید این طرح انقلابی است و شما باید ممنون باشید که ما آن را اجرا می‌کنیم و برای شهر آینده خوبی دارد. من نمی‌دانم چطور می‌توان با وجود اجرای این طرح آینده خوبی را برای محله ما پیش‌بینی کرد. من را بردند میدان هرنندی و گفتند ببینید این‌جا ساماندهی شده، گفتم بله شما معتادان را از این محله جمع کردید، پارک‌هایش را تمیز کردید اما با محله ما چه کردید؟